API ȘI FRICA

Autor: prof. consilier școlar Adele Crețu, CJRAE Sibiu

Într-o sâmbătă seară, părinţii lui Api se pregăteau să plece la o petrecere unde fuseseră invitaţi. Api i-a anunţat că este suficient de mare să-şi poarte singur de grijă și nu mai are nevoie de dădacă.

- Api, zise mama, noi o să întârziem, petrecerea se va termina abia după miezul nopţii. Va trebui să te pregăteşti singur de culcare.

- Bine mama, bine... Am 9 ani şi sunt acasă, nu pierdut în pădure!

- Dar Api…

- Haide mami, sunt sigur că o să mă descurc!

- Bine, Api! Mă bucur că eşti deja un băiat mare şi curajos. Noi avem încredere în tine!

Părinţii au plecat, iar Api a început să se joace prin casă.

Totul era perfect până când... a început să se însereze. Api simţea un fior de neliniște şi tot felul de scenarii i se derulau în minte. Mai ales unul în care un hoţ dădea târcoale casei. A verificat uşa, gemurile, toate erau închise, şi, deşi ştia foarte bine că era imposibil să intre cineva neinvitat în casă, simţea că i se strânge stomacul.

A încercat să-şi alunge gândurile, urmărind un desen animat la televizor, dar, fiind destul de târziu, nu a găsit decât nişte filme cu monştri care l-au înspăimântat şi mai tare. Și-a amintit însă de una dintre cărţile sale preferate de aventuri cu cavaleri şi prinţese și a oprit televizorul. A început să citească şi să-şi imagineze că era eroul principal, un prinţ viteaz cu armură, scut şi sabie, temut de toţi răufăcătorii şi învingător în aprige războaie. Odată cu victoriile prinţului creştea şi curajul lui Api, iar liniştea se aşternea încet, încet, în inima micuţului. Spre sfârşitul poveştii, îl simţi pe Moş Ene pe la gene, se aşează mai comod între perne şi căzu într-un somn adânc.

A doua zi, când s-a trezit, încă se mai credea voinicul din poveste şi, de bucuros ce era, de-abia reuşea să le povestească părinţilor cum a reuşit să-şi învingă frica.

- Suntem tare mândri de tine pentru modul în care ţi-ai rezolvat problema. Într-adevăr, avem un băiat mare şi de încredere!

- Dar, mama, nu aş fi reuşit dacă tu şi doamna învăţătoare nu m-aţi fi bătut la cap să învăţ să citesc! Cărţile sunt atât de importante pentru noi!

Dragă cititorule,
Care e momentul cel mai frumos al poveștii pentru tine?
Ce l-a făcut pe Api să se sperie și cum a reușit el să depășească momentele de frică?
Pe tine ce te sperie? Ai și tu un personaj din cărți pe care te poți baza?